

MUSSORGSKY

(By Nicholas Roerich)

"Dodonsky, Katonsky Lyudonsky, Stasensky"-Mussorgsky used to hum these names of the sisters Golenishchev — Kutuzov, while working over the outlines of his compositions in their home. The mother of Elena Ivanovna was she whom he called Katonsky from the name Katherine. There are many tales of his frequent sojourns with them, and later with the Shakhovskys at Bobrov—she was the one he called Stasensky. Dodonsky later became Princess Putyatin, Lyudonsky was Lyudmila Rizhov.

Following the last visit of Mussorgsky to Bobriv there occurred a sad and irreparable episode. After the departure of the composer, who was already seriously ill, there were found stacks of musical rough drafts. Through carelessness all this was burned. Who knows that may have been lost. Perhaps there were some new musical thoughts, or there may have even been completed works. In just such manner so much disappears through simple carelessness and ignorance. Who knows what valuable records may still be stored away somewhere in garret or warehouse. I have had occasion to see how most interesting archives have been carried up to the attic to the joy of the mice.

There have been several biographies of Mussorgsky, but naturally in each of them have been omitted many characteristic lineaments. And as for us, if he had not been blood uncle to Elena Ivanovna, we would probably never have heard of many details of his tragic life. Soon people will be celebrating the centenary of the year of his birth.

Very likely characteristic details are still to be learned from certain contemporaries. But in our own life this name has had varied aspects, being continually encountered in the most unexpected connections.

One may recall how the choruses of Mussorgsky resounded in the studios of the Society for the Advancement of the Arts under the leadership of Stepa Mitusov. At A. Golonishchev-Kutusov's was composed "The Great Captain". Recalled too is Stravinsky playing Mussorgsky's music, the sonorities of "A Night on Bald Mountain". In Paris Chaliapin was teaching a Reskolknitsa to sing "Sin, Deadly sin," from "Khovanshchina". The poor woman had no success in delivering the weighty intonation of Feodor Ivanovich, and the passage was repeated countless times. She was almost reduced to tears when Chaliapin shook his finger in her face and insisted, "remember now, you are singing Mussorgsky". In this emphasis upon Mussorgsky, the great singer expressed all the admiration which each Russian must feel for this name. For "Khovanshchina" I designed only the Chamber of Price Golitsin for Covent Garden. And here in the far-off Himalayas can be heard the strains from the "Streltsi Quarters".....

(അഞ്ചാംപേജിന്റെ തുടർച്ച) തൊട്ടുകിടന്ന രാജ്യങ്ങളെ ജലപ്രളയമോ ഭൂകമ്പമോ വേർതിരിക്കുന്നതു് അസംഭാവ്യമല്ലല്ലോ.

ഭാരവീയരുടെ സംസ്കാരമെന്നോ പരിഷ്കാരമെന്നോ പറഞ്ഞാൽ അതു് ഉത്തരഇൻഡ്യാക്കാര്യമേതെന്നായിരുന്നു അടുത്തകാലംവരെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ മദ്രാസ്സു് സർവ്വകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലും ഗവേഷണപടക്കളുടെ വ്യക്തിപരമായ അന്വേഷണത്തിലും ദക്ഷിണാപഥത്തെപ്പറ്റി നടത്തിയ പഠനത്തിന്റെ ഫലമായി അതിന്റെ മഹത്വം ബഹിർലോകം ഗ്രഹിക്കാൻതക്കവിധത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഭൂതർശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഗവേഷണഫലമായി ലഭിച്ച മനുഷ്യാസ്ഥികളിൽ നിന്നും ഇന്നു പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പരമകാവ്യയെ പ്രാപിച്ചവരാണെന്നഭിമാനിക്കുന്ന യൂറോപ്യന്മാർ വന്നുണ്ടെങ്കിൽ അലഞ്ഞുനടന്ന കാലത്തു് ദക്ഷിണേൻഡ്യാ അതിന്റെ അത്യുച്ചനിലയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു.

The primordial Russian resonounds in everything which Mussorgsky composed. Stasov was the first to acquaint me with Mussorgsky. At that time certain people held aloof from him and even decided that it was useless for him to occupy himself with music. But Stasov's little circle was a strong one, and few as they were, all the attendants of the first Belyaev concerts were true admirers of this Russian genius.

Perhaps nowadays the whole life of Mussorgsky would have been passed under a more propitious sign. Perhaps nowadays people would more quickly understand and appreciate and concern themselves about the best conditions for creativeness. Maybe...or maybe they would again not understand and again would withhold recognition for a half-century — anything can happen. Good people will call it unthinkable that right now there can be taking place all sorts of gross misunderstandings, vandalisms, and iniquitous condemnations—thus speak the optimists! let the many lessons of the past serve for the betterment of the future.

It brings joy to learn that the Russians will celebrate the centenary of Mussorgsky's birth. This means that they have arrived at a sound appreciation of him. "Khovanshchina" will be presented. They will realize that it is not necessary to make intolerable excisions or arbitrarily to alter the text—let the creation of the great Russian composer rise up in its full stature. The more fully and genuinely we shall express great thoughts, the more inexhaustible a source will they be for all people.

Glory to Mussorgsky.
[Rights Reserved by the Author]

ന്നതായി റിതകാരന്മാരുടേതല്ലെന്ന ഭൂകാഗെ രാ എന്ന ഭൂച്ചും ആലോചിച്ചു ഉത്തരേൻഡ്യയെ വളരെ പ്രാചീനിച്ചിരുന്നുണ്ടു്. ഭൂആദിമ നിവാരണപാശ്ചാത്യരുടെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രായങ്ങളും ഞങ്ങളിലും നമ്മുടെ വായന സിദ്ധ്യായം പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. അവർ 56 രാജിച്ച ഭരണം ഭാരതീയരുടെയതിന്റെ മറിയഭാഗവും ദിസം കണ്ടുവന്നുയുള്ള സാഹിത്യപ്രാചീനതകൊണ്ടും അർഹിക്കുന്ന സാഹിത്യപ്രാചീനതകൊണ്ടും അതി പ്രാചീനതകൊണ്ടും അത്യുച്ചതകൊണ്ടും മുഖാന്തരത്തിവന്നവെന്നു സി. മൂവായിരം നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പത്തെ മലബാറിലെ തടി ബാബിലോൻ രാജമതി ചെയ്ത ല പണ്ഡിതന്മാരുടെ പെട്ടെന്നു. ബി. നാണ്ടാകുന്ന മോശമന്റേയും കാണേയ്യയിൽനിന്നു സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളെ ബിലോണിയയെ പോയിട്ടുണ്ടു്. ചതുരചെയ്യുപ്പോലെയായ് അശ്വനം ഉണ്ടു് അതിയതായ് നാംമണ്ഡലം ന് കച്ചൽഗമാഗ്ഗമെല്ലാം തായി ടി മണ്ഡലം സിഷ്യൻ കടന്നതായി ഏഴാംകാണുന്നുണ്ടു് ശങ്ങളുമായി അതിവന്ന ഭാരതകച്ചൽപണി ഉണ്ടാത്തതോടുകൂടി വിൻമാറി. പുഷ്പകവിമാനം കാശവിമാനങ്ങളായിട്ടുണ്ടെന്നതു്. യ പല മുലികരോഗങ്ങളേയും നന്നതപം കണ്ടു സ്കൂൾ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേ? വാററുണ്ടുപിടിച്ചു് അച്ചു രാവണന്റെ ദക്ഷിണേന്ത്യയാ